

Hodnocení

diplomové práce Michaely Glosíkové „Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží se zaměřením na železniční přepravu“

Diplomová práce je věnována v současné době velmi aktuální problematice mezinárodní přepravy zboží, se zvláštním zaměřením na přepravu železniční, kde dochází k radikální změně celé koncepce právní úpravy přepravní smlouvy a souvisejících otázek. Odpovědnost dopravce v železniční přepravě je přitom stejně jako v jiných dopravních oborech otázkou klíčovou. Záměrem diplomantky, jak uvádí na s. II své práce, je zpracovat tuto problematiku v pohledu nejprve obecném, poté v jednotlivých dopravních oborech, a nakonec podrobněji právě v železniční přepravě. Diplomantka využila při zpracování této práce i svého studijního pobytu na Univerzitě ve Vídni.

Diplomová práce je vhodně systematicky rozčleněna, sestává ze tří kapitol, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. První kapitola, nazvaná „Obecná charakteristika právní úpravy vztahů v mezinárodní přepravě zboží“, se zaměřuje na vymezení základních otázek právní úpravy, zejména zhodnocení možností kolizní a přímé úpravy a na důvody převažujícího významu přímé úpravy v této oblasti regulace. Druhá kapitola „Přehled a rozbor právní úpravy regulující jednotlivé dopravní obory“ uvádí základní právní instrumenty, relevantní pro příslušný obor. Na s. 12 v souvislosti s popisem obecné kolizní úpravy přepravní smlouvy obsažené v zákoně o mezinárodním právu soukromém a procesním by bylo vhodné pojednat při ústní obhajobě práce rovněž o právní úpravě obsažené v Římské úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy z r. 1980, která se zanedlouho stane součástí českého práva. Jak diplomantka tuto pro nás novou úpravu hodnotí? Bude pro určení práva aplikovatelného na přepravní smlouvy přínosem, nebo se v podstatě nic nezmění? Ke s. 13 n., kdy je poukazováno na úpravu přepravní smlouvy v občanském a obchodním zákoníku a jsou zmiňovány i přepravní řády, by bylo vhodné doplnit, že každý

z těchto kodexů má k přepravním řádům odlišný vztah (a jaký). Na s. 35 v souvislosti s železniční přepravou používá diplomantka namísto běžného termínu „OSŽD“ mezinárodní přepis „OSZhD“, to je, myslím, dnešní manýrismus, se kterým se občas setkáváme při přepisu ruských jmen do češtiny, který ale je jednak zbytečný, jednak je asi i v rozporu s Pravidly. Doporučuji vrátit se k běžně používanému přepisu.

Velmi pozitivně hodnotím zpracování třetí kapitoly, nazvané “Právní režim odpovědnosti dopravce v železniční přepravě zboží“. Diplomantka se zde ujala nelehkého úkolu být prvním, kdo se novou úpravou bude v české literatuře zabývat jako právník z hlediska odpovědnosti dopravce. Dosud vyšlé články v českých odborných časopisech jsou spíše úzce zaměřené na příslušnou specializaci. Diplomantka využila především výborného zpracování novelizace úmluvy COTF Vilniuským protokolem v časopise Transportrecht (článek Dr. Kunze, na který jsem ji upozornila), využila však i dalších zdrojů. Při ústní obhajobě by se mohla blíže vyjádřit k nově zavedenému pojmu „výkonný dopravce“. Práce ústí v Závěr, v němž diplomantka shrnuje změny, které přináší Vilniuský protokol.

Práce je napsána kultivovaně, diplomantka používá literaturu českou i zahraniční, zejména německou, což je třeba zvláště ocenit, neboť němčina zůstává jedním z hlavních jazyků Bernské unie.

Práci jako solidní zpracování vyčteného tématu plně doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 11.4.2006